

عنوان مقاله:

تأثیر آموزش برنامه خود مدیریتی بر میزان ناتوانی بیماران سالمدان مبتلا به استئواًرتریت زانو مراجعه کننده به کلینیک مراقبت‌های درمانی سالمدان درمانگاه تخصصی و فوق تخصصی امام رضا(ع)
شیراز در سال ۹۴-۹۵

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی خراسان شمالی، دوره 8، شماره 3 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده‌گان:

حامد مرتضوی - دانشگاه علوم پزشکی خراسان شمالی

آزاده پاک نیت - دانشگاه علوم پزشکی خراسان شمالی

رضا گنجی - دانشگاه علوم پزشکی خراسان شمالی

محمد رضا آرمات - دانشگاه علوم پزشکی خراسان شمالی

محبوبه طباطبایی چهر - دانشگاه علوم پزشکی خراسان شمالی

حسن سعادتی - دانشگاه علوم پزشکی خراسان شمالی

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: استئواًرتریت شایع ترین علت ناتوانی در سالمدان به شمار می‌رود. خود مدیریتی بعنوان یکی از مهمترین رویکردهای مناسب در افراد مبتلا به بیماری‌های مزمن می‌تواند در تخفیف عالیم استئواًرتریت مناسب باشد. این مطالعه با هدف تعیین تأثیر برنامه آموزشی خودمدیریتی بر میزان ناتوانی بیماران سالمدان مبتلا به استئواًرتریت زانو مراجعه کننده به کلینیک مراقبت‌های درمانی سالمدان امام رضا(ع) در شیراز انجام شد. مواد و روش کار: در این مطالعه شبه تجربی سالمدان مبتلا به استئواًرتریت زانو با روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب و بطور تصادفی در دو گروه مداخله (۴۱ نفر) و شاهد (۴۱ نفر) قرار گرفتند. ابزار گردآوری اطلاعات پرسشنامه حاوی اطلاعات دموگرافیک و پرسشنامه تعیین شدت ناتوانی WOMAK بود که قبل، بالاگذره و هشت هفته بعد از مداخله برای افراد دو گروه تکمیل شد. مداخله شامل شش جلسه برنامه آموزش گروهی خودمدیریتی شامل دادن اطلاعات درخصوص بیماری و درمان، مدیریت دارو، مدیریت نشانه‌های بیماری، مدیریت پیامدهای روانی - اجتماعی، شیوه زندگی (مثل ورزش)، حمایت اجتماعی و غیره بود. گروه شاهد در این مدت مراقبت‌های معمول را دریافت می‌کردند. داده‌ها با نرم افزار SPSS ۲۰ آزمون‌های توصیفی و تحلیلی با سطح معنی داری ($p < 0.05$) = تجزیه و تحلیل شدند. یافته‌ها: دو گروه از نظر سن، جنس، سطح تحصیلات، وضعیت تاہل، شغل، شدت بیماری، نمایه توده بدنی و میزان درآمد بر اساس آزمون کای دو و تی مستقل همگن بودند ($p > 0.5$). نتایج نشان داد میانگین نمرات ناتوانی در دو گروه مداخله و شاهد قبل از مداخله تفاوت معنی داری با یکدیگر نداشته‌اند ($p = 0.055$)، ولی پس از مداخله میانگین نمره میزان ناتوانی در گروه مداخله به طور معنی داری از گروه شاهد کمتر شده بود ($p = 0.043 \pm 0.024$) (نمونه ۷۶/۲۲ ± ۷۱/۱۴ در مقابل ۱۷/۱۷ ± ۴۳/۵۰). نتیجه گیری: اجرای برنامه خودمدیریتی توسط بیماران مبتلا به استئواًرتریت زانو در کاهش میزان ناتوانی بیماران مفید بوده و می‌تواند بعنوان یکی از روش‌های موثر، جهت توانمندسازی آن بکارگرفته شود.

کلمات کلیدی:

Self-management, Disability, Knee osteoarthritis, Elderly, خودمدیریتی، ناتوانی، استئواًرتریت زانو، سالمدان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1889420>

